

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 10. De Animæ Christi excellentijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

& ad reclusionem aliquam, ac in cubili, strato, aliisque rebus ad carnis laxitatem pertinentibus, angustias aliquas sponte amplectendas excitaret.

GRATIAS tibi, Verbum æternum incarnatum, ob tuum hunc in mundum ingressum, cum strictæ adeo custodiæ, horridæque carceris tolerantia; cum diuturna adeo prolixæque carnis mortificatione, eius intuitu supplico, ut ab æterno inferni carcere me liberare; & importunis vitiorum meorum vinculis expedire velis: passiones meas mortificare, sensuumque meorum inordinatum usum strenuè refrenare iuves, Amen.

MEDITATIO X.

DE SANCTISSIMAE CHRISTI Domini nostri Anima præstantia: heroicisq; virtutum actibus, quos ipso Incarnationis momento exercuit.

PUNCTVM I.

CONSIDERANDVM PRIMVM. Quoniam Christi Domini nostra anima diuinitati coniuncta erat, immensas ei fuisse communitas gratias & excellentias. Nam

D. Tho. 3. p.
q. 34. q.
7. c.

a Ioan. 3. 34.

ut eius Præcurfor dixit: a Non ad mensuram dat Deus spiritum. Pater enim diligit filium, & omnia dedit in manu eius. quasi diceret: reli-

quis

quis iustis datur spiritus in certa mensura: ita enim Apostolus ait: *b Diuisiones gratiarum* *b 1. Corint. 12. 4.*
sunt: & his hæc, illæ illis dantur: at Christo
 Domino dedit Pater spiritum absque limite & mensura: imò omnes ei gratias dedit, non solum ut ipse eas haberet; sed cum potestate etiam aliis eas distribuendi, *c cuiq; iuxta mensuram suam:* quia inenarrabili ipsum amore, *c Ephe. 4. 7.*
 tanquam vnigenam suam, prosequitur. Ideoque tantam sapientiæ & gratiæ plenitudinem illi contulit, quanta talis filij gloriam decebat. & propterea S. Ioannes dixit: *d Vidimus d Ioan. 1. 14.*
gloriam eius, gloriam quasi Vnigeniti à Patre.
 Præterea, cum diuinum verbum animæ huic sanctissimæ summum quod habebat, communicauerit, diuinum videlicet suum esse personale; ad ipsius honorem spectabat, gratiarum donorumque immensitatem eidem impertire, quam eum habere par erat qui nobili adeo esset naturæ coniunctus. Quas gratias ad septem velut capita reducere possumus.

PRIMA gratia fuit immensa PURITAS I.
 ad eò, ut non solum nunquam *e peccauerit;* sed *e 1. Pet. 2. 22.*
 nec peccare vllò modo potuerit; nec errare, aut decipi; aut imperfectionem vel minimam admittere, quæ ab hac puritate & cordis mundicia degeneraret. Erat enim *f Agnus Dei non f Ioan. 1. 38.*
 terrenus; sed cœlestis: Agnus innocentissimus absque macula: cuius aduentus cum fuerit ad tollenda peccata mundi: iure ipso erat ab omnibus liber.

SECUNDA fuit gratia SANCTITATIS, II.

H 3 qua

g Daniel. 9.
24.

h Isai. 11. 2.

III.

i Psal. 44 8

IV.

k Colos. 2. 3.

V.

qua omnium hominum & Angelorum simul sanctitatem incomparabiliter excessit: quo etiam gradu charitatem, humilitatem, obedientiam, ceterasque virtutes habebat ita, ut per excellentiam g *Sanctus Sanctorum* diceretur: in quo Spiritus sanctus, septem donorum suorum immensa plenitudine eum replens, h *requieuit*.

TERTIA fuit GRATIA CONSUMMATA, hoc est, Beatitudo & visio beatifica: quia a primo conceptionis suae instanti, anima eius vidit essentiam diuinam, maiori claritate, quam beati omnes simul: qua etiam perfectione tum Deum dilexit, tum gaudio summo affectus est. De quo propterea dictum est: *Propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo latitiae, praesentibus consortibus tuis.*

EX his quarta profluxit gratia, quae thesauros SAPIENTIAE & SCIENTIAE Dei complectitur: eosque non diuisos, sed (vt Apostolus loquitur) simul omnes, k *In quibus sunt, inquit, omnes thesauri sapientiae, & scientiae Dei absconditi*, quod res omnes creatas praeteritas, praesentes, & futuras, nulla prorsus excepta, cognoscere: quarum erat iudex futurus, & praemio bonas, poenam malas affecturus.

QUINTA fuit POTESTAS, ad quaeuis miracula sine limite aut termino patrandae, sola voluntate sua, qua mortuis vitam, infirmis omnibus sanitatem conferre; Demones e corporibus pellere; ventos, mare, omniaque E-

lem.

lementa compescere pro arbitratu suo posset: omnibus sese, illius imperio omnino subiicientibus.

SEXTA fuit POTESTAS EXCELLENTIAE, ad *dimittenda peccata*, conuertendos peccatores, eorū corda transmutanda; ad Sacramēta instituenta, grātiaſq; & spiritualia dona hominibus impertienda.

SEPTIMA est GRATIA in CAPITIS tam Militantis, quā Triumphantis Ecclesiae, hominum & Angelorum: quibus omnibus superior est, & fons benedictionum omnium celestium, & donorum, quae procedunt à n *Patre luminum*, in corporis mystici, cuius ipse caput est, utilitatem. Ex quo intelligemus, hunc Dominum, primum ac praecipuum fuisse omnium praedestinatorum, ut multos socios haberet in gloria, ipse verò esset nominatim o *Primogenitus* (ut Apostolus ait) *in multis fratribus*, ipsi in donis gratiae similibus & conformibus; sicut erant in natura. Ideoque ante alios omnes in hanc gloriam ingressus, diuinam vidit essentiam, caeli portas referans, quò reliqui, ad eandem videndam, sequerentur.

Ex hac septem donorum & gratiarum, quas Christi Domini nostri anima accepit, consideratione, varios affectus deducere studebo. Nunc Patrem aeternum, ob tot filio suo quia homo est, collata dona, laudando; nunc de eisdem, apud me gaudendo; nunc eidem Domino gratulando; nunc ut eorundem donorum me participem facere velit obsecrando: siquidem

VI.

1 Matt. 9. 2.
6 & c. vlt.
18.

VII.

m Col. 2. 10.
Eph. 1. 10. 7

n Iaco. 1. 17.

o Rom. 8. 29

p Ioan. 1. 16. p de eius plenitudine omnes accipiunt. Quare
 q Psal. 44. 3. amantiſſimè illi dicere licebit. O FILII DEI
 r Can. 5. 10. videam præ filiis hominum: r candidum & rubi-
 s Zach. 3. 9. cundum, electum ex millibus. s O lapis viuis An-
 gularis, quàm ſeptem his immenſi ſplendoris
 t Apoc. 1. 16. oculis factus es ſpectabilis, quos paternam te
 manus collocauit! O fili hominis, quàm aptè
 u Ioan. 1. 14. conueniunt tibi r ſtella illa ſeptem, tibi quidem
 ad gloriam, ſed vt earum lumen mundo ipſi
 communicaretur, collata. u O verbum incar-
 natum gratiæ & veritati plenum! quandoquidè
 ex tua iſta plenitudine omnes homines gra-
 tiam pro gratia accipiunt, quiſque ſuam: eadem
 gratiã meã imple animam, quã tibi placere, &
 gloriæ præmium promereri valeam, Amen.

Quatuor hoſce affectus in hac conſideratio-
 ne exercebo, perpendens Fidei lumine, infinitam
 Dei bonitatem, & beneficiorum multitudinem,
 quæ is in me contulit immeritum.

PUNCTVM II.

CONSIDERANDO Secundo loco ſunt
 heroici virtutum actus, quos ſanctiſſi-
 ma Chriſti anima, in primo illa inſtan-
 ti, erga Deum exercuit. Cùm enim tanta clari-
 tate diuinam eſſentiam vidiffet; aliaque innu-
 mera beneficia gratis & abſque præcedenti-
 bus ſuis meritis in ſe collata cerneret, in mo-
 mento eximios quatuor affectus eructant.

qua-

quatuor instar fluminum, quæ fluunt ex paradiso. *Inflammatissimum*, inquam, *Dei amorem*, maximam *beneficiorum gratitudinem*, profundissimam *humilitatem*, cum oculos in suum nihilum conijceret, & promptissimam *subjectionem*, ad obediendum in omnibus, quæ Deus ab ipsa præstari voluisset: vehementer cupiens, venire tandem occasionem, in qua re ipsa hæc omnia præstaret. O quam dulcia habuisse credenda est, ter benedicta anima, cum tota Trinitate colloquia; nunc cum Patre, qui filio eam suo coniunxit; nunc cum ipso et Filio, cui hypostatice coniuncta erat; nunc cum Spiritu S. qui vnitione illam peregerat: celestem quandam quatuor vocum ex quatuor illis affectibus concinnatam musicam concinens; Verbo ipso æterno, tanquam chori magistro, eam dirigente ac gubernante. O diuinum Verbum, partem aliquam lucis illius, quam animæ tuæ dedisti, meæ quoque impartire; & charitatis vnitione eidem coniungere: quod similem huic tuæ, musicam etiam decantem: cor meum humilitate ad infimum vsq; locum deprime; sed erige gratitudine ad altissimum: amore illud in spiritu attenua; & in omnibus eius operibus, obedientiæ promptitudine dispone: quod te semper glorificet, & voluntatem tuam exequatur. Amen.

PUNCTVM III.

CONSIDERANDI Tertio sunt excellentissimi virtutum actus, quos eodem momento idē Christus Dominus erga

H 5 pro-

I.

proximos exhibuit. PRIMVM enim, videns hominum scelerata, & grauissimas in Deum iniurias, & propterea dæmonem mundo dominari, infernumque animabus repleri, graui pcena doloreque afficiebatur: tum quod æternum suum Patrem, quem tam impensè amabat, cuiusque gloriam tam ardentè desiderabat, tot iniurijs affectum cerneret: tum quod tot homines, iam fratres suos, quæ homo ipse erat, perire videret. Qui internus eius dolor, maximus fuit omnium, qui in hac vita aut fuerunt, aut vnquam erunt. mirè concurrentibus in eadem anima summâ ex Dei aspectu lætitiâ, & summo ex aspectu nostrorum peccatorum dolore. O incarnatum Verbum, quis hic dolor est, qui te premit? Si a *musica in luctu est importuna narratio*: cur tanto gaudio tantam misces tristitiam? vix materna viscera ingressus es, & iam b *zelus Domus Dei tua comedu*? fac etiam, quæso, vt mea comedat, torqueatque dolore, quod te offenderim; atque consumat quidquid amplius te offendendi occasio esse potest.

a *Ecl. 22. 6.*b *Psal. 68. 10.*

HINC intelligam, quàm horrendum sit malum, lethale peccatum; cum etiam non proprium sed alienum tantam in sanctissima illa anima, immenso alias gaudio repleta, tristitiam excitarit: & quam sit æquius, me ob propria mea tristari ac dolere; ob quæ ipse Christus aded est tristatus. Quod verò eum dolorem Christus non in vitæ suæ finem reuocavit; sed in ipso statim aditu locum ei dedit.

rit.

rit, me docet, non differre peccatorum meorum poenitentiam; sed mox, atque lapsum me in ea deprehendero, dolorem, vt par est, de eis concipere.

II.
 CONSIDERA deinde: Eundem Dominum eodem momento vidisse & cognouisse, eam Patris sui æterni voluntatem esse, vt ipse tot hominum malis allatâ medicinâ, eorum esset Redemptor: nam ea ratione velle sibi tot in ipsum collata beneficia compensari; ita scilicet homines diligendo, vt eorum vulneribus sanandis, remedium inueniret; proptereaque sibi patibile mortaleque corpus esse tributum, vt mortem pro ijs posset oppetere. Quare statim, ac Patris hanc esse voluntatem cognouit; eâdem, qua ipsum amabat, charitate, nos etiam dilexit: atque ad nos etiam propria morte redimendos, se ipsum promptissimum obtulit; exultans animo, quod talis occasio, futura esset, tum amoris sui erga Patrem, Zeliq̃ue eiusdem gloriæ, quo vrgebatur, certissimum signum; tum ad fratribus suis benefaciendum opportuna. Adiecitque illud Psalmi: *c Sacrificium & oblationem antiquorum noluisti, d Corpus autem aptasti mihi: Holocaustomata & pro peccato non tibi placuerunt, impossibile enim est sanguine taurorum & hircorum auferrî peccata.* & quia corpus mihi aptasti, vt sacrificari possit, libentissimè ad id me offero: *Ecce venio, vt faciam voluntatem tuam* DEVS. In mundum, inquit, veni, vt in omnibus sanctiss-

c Psal. 39. 7.
 d Heb. 10. 5.

e Psal. 39. 9.

f Heb. 10.
10.

g Psal. 76. 11

Christissimam tuam voluntatem amplectar; e
legem tuam in medio cordis mei statuam. Quam
 hæc filij oblatio Patri æterno fuerit grata! In
 qua (vt Apokolus ait) *sanctificati sumus per
 oblationem corporis IESU Christi*, qua nobis
 gratiam & sanctificationem promeruit. Vt au-
 tem, ob tam generosam hanc Christi oblatio-
 nem, qua se in nostrum Redemptorem obtulit,
 gratum animum ostendam, offeram & ego vi-
 cissim illi adeo promptam ei seruiendi volun-
 tatem, vt ad sanctificationem, quam ipse mihi
 promeritus est, suscipiendam, me disponam;
 eiusque exemplo dicam: *Ecce venio, vt faciam
 voluntatem tuam Deus.* Optarem hoc ipsum
 illo momento fecisse, quod rationis vsum acce-
 pi, sicut video te fecisse in eo, quo vitam acce-
 pisti: sed quod tunc non feci, ecce nunc fa-
 cio: quia *g Nunc cœpi*: volo enim, & certo sta-
 tuo, tibi fideliter vsq; ad vitæ terminum ser-
 uire.

PUNCTVM IV.

VLTIMÒ, ad perfectius cognoscendam
 charitatis & obedientiæ Christi, quam
 eo instanti exhibuit, magnitudinem,
 I. **P**ERPENDENDVM EST; æternum Patrem
 omnes, quos ab ipso Incarnationis puncto, vs-
 que ad expirationem in cruce labores erat per-
 pessus, eidem reuelasse, ac dixisse: *Fili mi,*
 hæc mea est voluntas, vt ad homines redimen-
 dos, & virtutis omnis exempla eis danda, in
 paupere porticu & præsepio nascaris; circum-

cida-

cidaris; ab Herode, & Iudæis persecutionem patiaris, capiaris, flagelleris, spinis coroneris, magnisque alijs doloribus, & opprobrijs cruci affixus, vitæ tuæ finem imponas: quare, si me amas, hæc omnia mei amore, & in fratrum tuorum utilitatem amplectere. Cui Patris voluntati, (quam ipse a *mandatum* & præceptum mortis suæ appellat) è vestigio respondit, ad omnia illa promptissima voluntate toleranda se offerens. Illud est enim quod Apostolus de eo dixit, *b qui, propositi sibi gaudii, sustinuit crucem, confusione contempta.* Tunc etiam efficaciter voluntate amarissimum Passionis suæ *c calicem* bibit, & dolorum *c baptismo* est baptizatus: idque fecit continuè (vt ipsemet factetur) omnibus vitæ suæ diebus, vsque ad vltimum, quò illud exhausit; vt omnia, quæ Pater ordinauerat, exactissimè impleteret.

a Ioan. 10.
18. 4. & 14.
31.

b Heb. 12. 2.

c Marc. 10.
38.

II.

SED vlteriùs adhuc eius charitas & obedientia progressa est. Nam non contentus ijs, quæ toleranda proponebantur, generosissimo animo sitique ardentissima, ad multò plura toleranda, si æterno suo Patri ita placeret, & in commodum nostrum cederet, se obtulit. Si enim Apostolus, dicente Agabo Propheta: *Hæc dicit Spiritus S. virum, cuius est zona hæc, si alligabunt in Ierusalem Iuda.* respondit: *Ego non solum alligari, sed & mori in Ierusalem paratus sum, propter nomen Domini IESU.* quãtò magis existimandum est; dulcissimum Iesum aperienti Patri labores vitæ mortisque suæ, respondisse, se non illa solum, quæ propone-

d Act. 21. 11.
3.

ban-

bantur, libenter laturum; sed eius amore etiam multò maiora.

III.

c Gal. 2. 20.

Quòd autem melius adhuc intelligam, quam de me sit Christus optimè meritis, perpèdam, eodem tempore præsentis sibi habuisse in memoria sua omnes homines, & me ipsum cum eis: & ad talia pro singulis, & pro me ipso, atque si tali remedio solus ego opus haberem, sese obtulisse. Tunc itaque implevit Christus, quòd sibi Apostolus applicavit, cum dixit *Qui dilexit me, & tradit semetipsum pro me*: hoc est, mei amore sese ad mortem oppetendam obtulit. O TENERRIME INFANS, sed simul Gigas fortissime, quid ego pro alacri fortique isto animo offeram, quo te hodie ad currendam viam tuam offers, acceptans simul omnia, quæ in toto eius decursu erunt tibi perferenda! Laudent te Angeli omnes pro insigni hoc, quo homines affecisti, beneficio; & anima mea glorificet te, pro amore, quem erga me tunc concepisti: cuius causa me quoque ad subeundum offero, quidquid toto vitæ meæ decursu, pro gloria tua euenerit, adfistente tamen mihi gratia tua, ne in ea deficiam.

